

SITUATIONSBESTEMT LEDELSE

Træneren skal være til stede på banen – men hvordan gør du det fodboldpraktisk?

Det afhænger af situationen, men ikke alt er lige godt!

Det korrekte er at tage udgangspunkt i spillernes fodboldmæssige kvalitetsniveau. Hvis de ikke kan sparke et inder-sidespark, så skal du ikke starte med en øvelse, som kræver mange hårde og præcise indersidespark. Så kig på spillerne og analysér, hvor de befinder sig fodboldmæssigt.

Her er listet tre roller for trænerens adfærd i forhold til spillerens niveau. Som træner kan du springe rundt mellem de forskellige roller. Eksempelvis hvis en spiller udøver et genialt halvliggende vristspark med venstre ben og samtidigt er næsten umulig til at heade. Hvis disse to øvelser indgår i samme træning, skal træneren møde spilleren på det rette niveau til begge dele – også selvom kravet er en vidt forskellig trænerrolle.

Instruerende adfærd

Er spillerne helt blanke på en ny finte, som de overhovedet ikke kender, men de gerne vil lære, skal træneren gå instruerende til værks (helst ud fra vis-forklar-vis-princippet), hvor der mest er tale om envejskommunikation omkring det fodboldtekniske. Ved at fokusere på de ting der lykkedes, kan spillerne bedst motiveres til at give den en ekstra skalle.

Trænende adfærd

Hvis spillerne til dels kan dele af finten (og det kan de hurtigt), skal træneren være mere trænende i sin adfærd, hvor to-vejskommunikation omkring finten bliver det primære i form af ros, støtte og aktiv lytning, kombineret med trænerens instruktioner. Til tider skal der mange kommentarer til i denne fase, fordi spillerne måske synes, at de har styr på finten uden helt at have det i virkeligheden. Her skal træneren anerkende det, spillerne kan, og samtidigt forsøge at motivere dem yderligere ved at fremhæve vigtigheden af, at det giver spilleren individuelle fordele i spillet, når spilleren har helt tjek på finten.

Støttende adfærd

Hvis spillerens fodboldniveau derimod er så højt, at de behersker finten, dvs. at de på en god dag kan lave den i kamp, så er trænerens rolle mere støttende og langt mindre instruerende, fordi det mest handler om finpudsning. Her kan træneren støtte i den fortsatte udvikling via ros og diskussion af detaljernes betydning. På dette trin vil spillerne oftest være velmotiverede og klar til selv at overtage den videre træning af finten, hvor så træneren ender i rollen som konsulent.

FORTSÆTTES >>

SITUATIONSBESTEMT LEDELSE

FORTSAT

Træneren skal være til stede på banen – men hvordan gør du det fodboldpraktisk?

Det afhænger af situationen, men ikke alt er lige godt!

Det korrekte er at tage udgangspunkt i spillernes fodboldmæssige kvalitetsniveau. Hvis de ikke kan sparke et indersidespark, så skal du ikke starte med en øvelse, som kræver mange hårde og præcise indersidespark. Så kig på spillerne og analysér, hvor de befinder sig fodboldmæssigt.

På næste side er listet tre roller for trænerens adfærd i forhold til spillerens niveau.

Som træner kan du springe rundt mellem de forskellige roller.

Eksempelvis hvis en spiller udøver et genialt halvliggende vristspark med venstre ben og samtidigt er næsten umulig til at heade.

Hvis disse to øvelser indgår i samme træning, skal træneren møde spilleren på det rette niveau til begge dele – også selvom kravet er en vidt forskellig trænerrolle.

FORTSÆTTES >>

SITUATIONSBESTEMT LEDELSE FORTSAT

Instruerende adfærd

Er spillerne helt blanke på en ny finte, som de overhovedet ikke kender, men de gerne vil lære, skal træneren gå instruerende til værks (helst ud fra vis-forklar-vis-princippet), hvor der mest er tale om envejskommunikation omkring det fodboldtekniske.

Ved at fokusere på de ting der lykkedes, kan spillerne bedst motiveres til at give den en ekstra skalle.

Trænende adfærd

Hvis spillerne til dels kan dele af finten (og det kan de hurtigt), skal træneren være mere trænende i sin adfærd, hvor tovejskommunikation omkring finten bliver det primære i form af ros, støtte og aktiv lytning, kombineret med trænerens instruktioner. Til tider skal der mange kommentarer til i denne fase, fordi spillerne måske synes, at de har styr på finten uden helt at have det i virkeligheden.

Her skal træneren anerkende det, spillerne kan, og samtidigt forsøge at motivere dem yderligere ved at fremhæve vigtigheden af, at det giver spilleren individuelle fordele i spillet, når spilleren har helt tjek på finten.

Støttende adfærd

Hvis spillerens fodboldniveau derimod er så højt, at de behersker finten, dvs. at de på en god dag kan lave den i kamp, så er trænerens rolle mere støttende og langt mindre instruerende, fordi det mest handler om finpudsning.

Her kan træneren støtte i den fortsatte udvikling via ros og diskussion af detaljernes betydning. På dette trin vil spillerne oftest være velmotiverede og klar til selv at overtage den videre træning af finten, hvor så træneren ender i rollen som konsulent.